

VSE CENJENE NAROČNIKE,

ki še niso vsaj deloma poravnali naročnino za tekoče leto, prosimo, da isto takoj store, da ne bo treba prekiniti s pošiljanjem lista. — »Slovenski gospodar stane za celo leto 32 din, za pol leta 16 din, za četrto leta 9 din.

Uprava »Slov. gospodarja«

vanj, ki so potrdila politiko nevmešavanja v španske zadeve kot edino pravilno kljub dejstvu, da je bila francoska levica z vsemi močmi na delu, da bi bila izsilila izdatno pomoč Francije španskim rdečkarjem. Po padcu Barcelone in po divjem pobegu rdeče sodrge iz Katalonije na francoska tla je nastopil sredi minulega tedna francoski zunanji minister Bonnet tudi v senatu odločno za to, da vztraja Francija za bodoče pri tem, kar je izjavila leta 1936, da se ne bo vmešavala v notranje zadeve nobene tuje države. Največja brezglavost bi bila, če bi odstopili Francozi od tega svojega stališča sedaj, ko je zgubila rdeča Španija tri četrtine svojega ozemlja. Za zunanjim ministrom je govoril v istem smislu ministrski predsednik Daladier, na kar je izrekel senat z 210 glasovi proti 16 vladi Daladiera zaupnico.

Japonci zasedli otok Hainan. Japonci so zasedli otok Hainan radi tega, ker je baje

Nikar se ne bojte...

Kožo Vam varujem jaz! Zato se Vam ni treba bati tudi najslabšega vremena, če ste si poprej namazali kožo z Niveo. Zakaj samo Nivea vsebuje Eucerit, edino okrepčevalno sredstvo za kožo.

Francija zalagala Kitajce z orožjem iz Indokine. Zaradi zasedbe tega otoka in očitka tihotapstva z orožjem je Francija vložila pri Japonski vladi v Tokiu oster protest in zahteva pojasnila glede zasedbe z neutemeljenim izgovorom na nedovoljeno zalaganje z orožjem.

ke in odločile, da ima varstvo nad njimi sicer zveza narodov v Ženevi, a jih bo Francija zaplenila v primeru, da bi rdeči in na francoska tla pribegli razni vojni material in zlato španske narodne banke ne krila ogromnih izdatkov za begunce.

Našim čitateljem je znano, da je poslala francoska vlada koj po padcu Barcelone k Francovi vladi v Burgos senatorja Berarda, kateri je med drugim posredoval tudi v zadevi španskih begunccev. Prejel je zagotovilo, da bo izdal general Franco po zaključeni zasedbi Katalonije proglas, v katerem bo pozval vse pobegle civiliste, da se vrnejo v domovino, kjer se jim ne bo zgodilo prav nič. Franco bo pozval tudi vse miličnike rdeče armade, da se naj vrnejo v Španijo, kjer bodo pomiloščeni. Zagovarjali se bodo samo oni rdeči vojaki, ki so bili v vojaški službi navadni zločinci.

Novice iz španske državljanske vojne

Kritje stroškov za begunce na Francoskem

Kakor smo že parkrat pisali, je premagana rdeča vojska na pobegu prisilila s požigi, s streli in nepopisnimi drugimi grozodetstvi, da je moralo zbežati z njo iz Katalonije v Francijo nedolžno civilno prebivalstvo. Francozi so sprejeli par sto tisoč španskih begunccev, katere so porazdelili na razna taborišča. Francoska gostoljubnost povzroča pa tudi ogromne stroške, za ko-

jih kritje si je poiskala francoska vlada razne vire.

Za kritje begunskih izdatkov bo služilo predvsem 50 ameriških modernih vojnih letal, katera so poslali rdeči v Francijo. Dlje ima rdeča vlada spravljen v Parizu skoraj ves zlati zaklad španske narodne banke.

O vseh neprecenljivih umetninah, katere so pripeljali rdeči čez meje iz Španije, so napravili francoske oblasti zapisni-

Nočna trgovina

Bister trgovec je v Newyorku odprl trgovino, ki pa je odprta le ponoči, in sicer od polnoči do šestih zjutraj. Ta trgovina je namenjena le takim kupcem, ki čez dan nimajo časa, da bi si kaj kupili. Trgovec pripoveduje, da je kar zadovoljen s svojo nočno kupčijo. Vsekakor pa je to narobe svet.

Nekaj o steklu

Nikoli ni bilo steklo tako moderno, kot v sedanjih časih. Že je v rabi kot zidak, da sčasoma nadomesti opeko, in odkar morejo steklo izdelovati v tankih, bolj kot pajčevina tankih nitkah, so tudi že v nevarnosti drugi svileni blagovi, da jih bo steklo izpodrinilo. Kar nič izrednega in posebnega ni več, da so delavnice narajene iz stekla, pri če-

V mrežah greha

»Vrniti se moram v točilnico. Samo zato sem prišel domov, da bi te videl... Na svojo obljubo ne smeš pozabiti... Jutri!... Z Bogom.«

Pri odhodu ni treščil z vrati kakor običajno, marveč jih je tiho zaprl za seboj. To je vznemirilo Nino. Ni razumela, zakaj je tako hitro odšel. Ali ji je verjel, da ne pozna Štefana?

Ker je mislila, da se bo morda ustavil na hodniku in čakal, da bi ga nazaj poklicala, je šla za njim. Hodnik je bil prazen.

Neodločno je stala na hodniku. Čez čas so se odprla kuhinjska vrata. Mati je prišla k njej in jo nekam v strahu vprašala:

»Kaj se je zgodilo? Ali sta se sprla?«

»Ne. Nisva se prepirala. Samo razgovarjala sva se,« je odvrnila Nina.

Mati se ni dala tako lahko prepričati. Sumila je, da se je moralo nekaj zgoditi. Rada bi vedela, kaj, zato se je poslužila zvijače.

»Ne taji, vse sem slišala. In veruj mi, Nina: neumna si, da ne maraš tega dobrega človeka. Če bi jaz bila imela tako srečo v tvojih letih, bi bila ponosna. Pomisli, ta človek zasluži tedensko sedemdeset dolarjev, točilnico ima, a ti ga ne maraš za moža.«

»Od kod veste, koliko zasluži?«

Mati se je previdno ozrla okrog sebe, kakor da bi se bala, da bi kdo slišal. Nato je šepetaje rekla:

6

»Vse vpiše v tisto knjižico, ki jo ima v kovčegu. Zadnjič sem knjižico pregledala. Veš, takrat, ko si ti bila bolna in sem jaz pospravljala.«

»To je bilo grdo!« je odvrnila hči.

Mati se ni zmenila za njeno pripombo. Naglo je nadaljevala:

»Čas hitro teče. Čez nekaj let boš stara, grda. Ne boš imela denarja in jaz bom od gladi umirala samo radi tega, ker si ponosna in nočeš iti k temu človeku... Toda takrat mi ne pridi s tožbami. Ne reci, da te nisem opozarjala.«

Nina je ni poslušala. Nešteto krat je že slišala iste besede, ne da bi vplivale na njo. Na Kazimira je mislila, zlasti na njegov nenavadni odhod. Kaj bo storil? Morda ni verjel. Često je znal biti zelo pretkan. Kaj če je obiskal Štefana, se z njim sprl in ga ubil? Ta misel jo je navdala z grozo. Ni hotela, da bi Štefan umrl. Čutila je, da bo morala nekaj storiti, da prepreči nesrečo, če se že ni zgodila. Najti bo morala Štefana in ga opozoriti, naj se varuje Kazimira. Ali pa bo morala Kazimira še enkrat prositi, naj pusti pri miru Štefana.

»Mati,« je dejala na videz mirno, »nekaj moram povedati Kazimiru. Kmalu se bom vrnila.«

Naglo se je oblekla in odhitela. Tekla je proti mostu. Glavo je sklanjala in se ni zmenila za okolico. Tako se je na oglu zaletela v visokega moža, ki je z negotovimi koraki meril ulico.

Možakar je debelo pogledal.

»Nina!« je vzkliknil.